WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

MIESIĘCZNIK

Rok XXII — Zeszyt 3

Maj
1946

WARSZAWA

Nakładem Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej

Cena zł 50.—

ROK XXII WARSZAWA, DNIA 31 MAJA 1946 R. ZESZYT 3

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

TREŚĆ:

Część I.

Część II.

SOMMAIRE:

1-e Partie.

2-me Partie.

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

20

OKÓLNIK MINISTRA PRZEMYSŁU

Nr 243

z dnia 16 marca 1946 r.

w sprawie wykorzystywania i premiowania pomysłów wynalazczych w zakładach pracy

Zwiększa się stale współudział robotników w dziele odbudowy kraju. Wysiłki te, powodowane zrozumieniem potrzeb i świadomością społeczną robotników, powinny być należycie doceniane przez organa kierownicze.

Obecnie po uruchomieniu przemysłu, najbardziej żywotny i kryjący w sobe duże możliwości jest udział robotników i pracowników w ulepszeniu i usprawnieniu metod produkcji.

Celem uregulowania powyższego zagadnienia jako też pobudzenia ducha wynalazczości wśród załóg zakładów przemysłowych, konieczne jest dopuszczenie projektodawców do udziału w dochodach, wynikających z zastosowania ich pomysłów. W tym celu należy utworzyć w każdym zakładzie „Skrzynkę pomysłów". Do skrzynki tej może każdy pracownik wrzucić opis swego wynalazku czy ulepszenia na terenie swego zakładu, czy też większej ilości zakładów. Otwarcia skrzynki powinna dokonać w ustalonych okresach czasu Komisja Usprawnień, wyłoniona z fachowców przez Kierownika Zakładu. W skład Komisji Usprawnień wchodzą dwaj członkowie Rady Zakładowej. Posiedzeniom Komisji Usprawnień przewodniczy Kierownik Zakładu lub jego zastępca. Komisja kwalifikuje pomysły usprawnień, dzieląc je na:

a) zwiększające wydajność pracy bez inwestycyj i bez zwiększenia ludzkiego wysiłku fizycznego,
b) nadające się do wykorzystania lecz wymagające inwestycyj,
c) wymagające inwestycyj i prób oraz mające charakter wynalazczy, nadający się do opatentowania,
d) pomysły podnoszące jakość produkcji oraz należące do dziedziny organizacji, bezpieczeństwa i higieny pracy, z których wynikające oszczędności nie dają się dokładnie obliczyć.

Zakwalifikowane przez Komisję Usprawnień i zaakceptowane przez Dyrekcję Zakładu pomysły, których urzeczywistnienie nie wymaga inwestycyj lub których koszty inwestycyjne mieszczą się w ramach planu inwestycyjnego fabryki, należy niezwłocznie wprowadzić w życie i po upływie miesiąca od chwili wprowadzenia w życie i stwierdzeniu przydatności — projektodawcy wypłacić tytułem zaliczki kwotę ustaloną przez Dyrekcję Zakładu w wysokości nie mniejszej od 2-miesięcznego zarobku projektodawcy. Zaliczki tej nie wypłaca się w razie przyznania jednorazowej premii za pomysły wymienione pod punktem d).

Pomysły podane pod c) należy wraz z wnioskami inwestycyjnymi kierować: 1 egzemplarz poprzez Zjednoczenie do Centralnego Zarządu Przemysłu i 2-gi egzemplarz do Biura Technicznego Ministerstwa Przemysłu do dalszego opracowania i decyzji w przedmiocie ich zastosowania.

Opis wszystkich pomysłów, nadających się do powszechnego zastosowania, należy również przesłać do Centralnego Zarządu Przemysłu oraz do Biura Technicznego Ministerstwa Przemysłu, celem wykorzystania ich także w innych zakładach.

Za wszystkie pomysły, które spowodowały oszczędność w produkcji zakładu, należy wynagradzać projektodawcę w wysokości pewnego ustalonego procentu z oszczędności, uzyskanych z różnicy kosztów własnych poprzednich i po zastosowaniu danych pomysłów, przez okres 1-roczny.

Za ulepszenia podnoszące jakość produkcji oraz należące do dziedziny organizacji bezpieczeństwa i higieny pracy, należy wypłacić projektodawcy jednorazową premię, ustaloną przez Dyrekcję Zakładu łącznie z Komisją Usprawnień, biorąc za podstawę celowość i skuteczność pomysłu.

W wypadku realizacji pomysłu także i w innych zakładach przemysłowych, należy wypłacić projektodawcy sumę ryczałtową, ustaloną przez Centralny Zarząd Przemysłu od każdego następnego zakładu.

Za właściwe obliczenie oszczędności oraz wykonanie niniejszego okólnika odpowiedzialni są Dyrektorzy Zakładów.

Okólnik niniejszy powinien być przez Kierownika Zakładu podany do wiadomości i wyjaśniony na Ogólnym Zebraniu Załogi, a treść jego umieszczona na widocznym miejscu w Zakładzie Pracy.

Centralne Zarządy Przemysłu opracują projekt norm premiowania pomysłów wynalazczych i nadeślą je w terminie 2 tygodni od daty otrzymania okólnika do Biura Technicznego Ministerstwa Przemysłu, do zatwierdzenia. To sa-

mo dotyczy zarządzeń i okólników wydanych już w tej sprawie przez Centralny Zarząd Przemysłu.

Minister Przemysłu:

(—) Hilary Minc

Załącznik do okólnika Ministra Przemysłu

Nr 243

Podaje się dla przykładu do wiadomości, normy wysokości udziału autorów pomysłów w oszczędnościach fabryki z tytułu pomysłów, stosowane przez Centralny Zarząd Przemysłu Metalowego, w formie premii, jak następuje:

1) przy preliminowanej oszczędności rocznej do 100 tys. zł na 50 proc.,
2) przy oszczędności rocznej od 100 tys zł do 500 tys. suma składać się będzie z udziału za 100 tys. zł oszczędności (t. zn. 50 tys. zł) plus 25 proc. oszczędności ponad 100 tys. zł,
3) przy oszczędności rocznej ponad 500 tys. zł suma składać się będzie z udziału za 500 tys. zł (t. zn. 150 tys. zł) plus 15 proc. z oszczędności ponad 500 tys. zł.

Dyrektor Biura Technicznego:

(—) inż. A. Holzer

21

INSTRUKCJA

PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

o długości okresów, wyznaczanych przez wydziały zgłoszeń Urzędu

Na mocy art. 40, 125 i 197 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) zarządzam co następuje:

§ 1. Wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego Rz. P., wzywając zgłaszających do uzupełnienia złożonych przez nich zgłoszeń wynalazków, wzorów lub znaków towarowych (oprócz przypadków, przewidzianych w art. 41 ust. 1 i art. 199 ust. 1 powołanego rozporządzenia), tudzież do wypowiedzenia się w sprawie wystosowanych do rzeczonych osób zawiadomień, winny wyznaczać w zasadzie (§ 2) okresy o następującej długości:

a) jeżeli zgłaszający mieszka lub ma siedzibę w Polsce — dwa miesiące;
b) jeżeli zgłaszający mieszka lub ma siedzibę zagranicą, w jednym z krajów europejskich — trzy miesiące;
c) jeżeli zgłaszający mieszka lub ma siedzibę w Stanach Zjednoczonych Ameryki — cztery miesiące;
d) jeżeli zgłaszający mieszka lub ma siedzibę zagranicą, w jednym z krajów nie wymienionych pod b) i c) — sześć miesięcy.

§ 2. Jeżeli zgłaszający powołał się celem korzystania z prawa pierwszeństwa na uprzednie zgłoszenie wynalazku, wzoru lub znaku towarowego zagranicą, w jednym z krajów, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, wydział zgłoszeń winien, wzywając do złożenia odpowiedniego dowodu pierwszeństwa, stosować normy, zawarte w § 1; jednakowoż wyznaczony okres w żadnym przypadku nie może być krótszy niż trzy miesiące.

Jeżeli miejsce zamieszkania (siedziba) zgłaszającego znajduje się w innym kraju niż ten, w którym nastąpiło pierwotne zgłoszenie zagraniczne, wówczas stosując normy, zawarte w § 1, należy uwzględnić miejsce zamieszkania zgłaszającego, jak również kraj pierwotnego zgłoszenia i wyznaczyć ten okres, który okaże się w danym przypadku dłuższym.

§ 3. Jeżeli zgłaszający (lub jego pełnomocnik) przed upływem wyznaczonego mu okresu wniesie podanie o jego przedłużenie, wydział zgłoszeń może przedłużyć ten okres, o ile konieczność przedłużenia będzie w podaniu dostatecznie uzasadniona.

Każdorazowe przedłużenie okresu winno wynosić dwa miesiące bez względu na długość okresu poprzednio wyznaczonego.

§ 4. Instrukcja niniejsza nie dotyczy okresów już wyznaczonych względnie przedłużonych.

22

USTAWA

z dnia 8 stycznia 1938 r.

o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża oraz godła Związku Szwajcarskiego[1])

Art. 1. Prawo używania znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża (krzyża genewskiego — czerwony krzyż na białym tle) służy — w ramach konwencji genewskiej o polepszeniu losu

[1]) Ustawa ta — ze względu na zawarte w niej przepisy art. 1 i 2 — była zamieszczona już w zeszycie 1/1938 r. „Wiadomości Urzędu Patentowego". Obecnie, wobec spalenia przez okupanta niemieckiego zarówno biblioteki, jak i wszystkich wydawnictw Urzędu Patentowego Rz. P., zostaje zamieszczona ponownie. — Red.

rannych i chorych w armiach czynnych z dnia 27 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 103, poz. 864) — wyłącznie:

a) wojskowym władzom sanitarnym;
b) stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż";
c) zagranicznym stowarzyszeniom Czerwonego Krzyża, przebywającym czasowo na obszarze Państwa Polskiego z upoważnienia władz polskich.

Art. 2. (1) Nie wolno używać w obrocie handlowym godła Związku Szwajcarskiego (biały krzyż na czerwonym tle), albo znaku stanowiącego jego naśladownictwo.

(2) Zakaz ten nie dotyczy znaków towarowych, zarejestrowanych w Polsce zgodnie z przepisami prawa o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Art. 3. (1) Kto:

a) wbrew przepisowi art. 1 używa znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża (krzyża genewskiego), albo znaku lub nazwy, stanowiących jego naśladownictwo,
b) wbrew przepisowi art. 2 używa godła Związku Szwajcarskiego, albo znaku stanowiącego jego naśladownictwo,
c) znieważa publicznie godło Związku Szwajcarskiego,

podlega w trybie administracyjnym karze grzywny do 3.000 złotych lub aresztu do 3-ch miesięcy, albo obu tym karom łącznie.

(2) Przedmioty, opatrzone bezprawnie znakiem lub nazwą Czerwonego Krzyża, godłem Związku Szwajcarskiego, albo znakami, stanowiącymi ich naśladownictwo, mogą ulec przepadkowi na rzecz stowarzyszenia „Polski Czerwony Krzyż", choćby nawet nie można było ścigać sprawcy.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz innym właściwym ministrom.

Art. 5 (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następnego po jej ogłoszeniu.

(2) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1927 r. o ochronie nazwy i znaku Czerwonego Krzyża (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 689).

(Dz. U. R. P. z dn. 19.1.1938 r. Nr 3, poz. 12).

Z A G R A N I C A

23

FRANCJA

USTAWA

o patentach na wynalazki

(Tekst jednolity z dn. 5 lipca 1844/27 stycznia 1944 r.)

TYTUŁ I

Postanowienia ogólne

Artykuł pierwszy. — Każde nowe odkrycie lub wynalazek we wszystkich rodzajach przemysłu nadaje jego twórcy wyłączne prawo użytkowania na swoją korzyść wspomnianego odkrycia lub wynalazku pod warunkami i na czas poniżej określony.

Prawo to stwierdza się wydawanymi przez Rząd dokumentami, noszącymi nazwę patentów na wynalazki.

Art. 2. Za wynalazki lub nowe odkrycia uważa się:

wynalazek nowych wytworów przemysłowych;

wynalazek nowych sposobów lub nowe zastosowanie sposobów znanych w celu osiągnięcia pewnego wyniku lub pewnego wytworu przemysłowego.

Art. 3. Nie nadają się do opatentowania:

1. kompozycje farmaceutyczne lub lekarstwa wszelkiego rodzaju; przedmioty te podlegają specjalnym ustawom i przepisom w tym przedmiocie, przy czym wyłączenie to nie dotyczy sposobów, urządzeń lub innych środków, służących do uzyskania takich kompozycyj lub lekarstw [1]);

2. plany i zestawienia kredytowe lub finansowe.

Art. 4. Czas trwania patentów wynosi lat pięć, dziesięć lub piętnaście.

Każdy patent wymaga uiszczenia opłaty, która wynosi:

pięćset franków za patent ważny na lat pięć;

tysiąc franków za patent ważny na lat dziesięć;

tysiąc pięćset franków za patent ważny na lat piętnaście.

Wymieniona opłata winna być wniesiona w postaci opłat rocznych po sto franków każda, pod rygorem utraty prawa, jeżeli właściciel patentu przekroczy termin jej uiszczenia [2]).

---

[1]) P. 1 został w ten sposób zmieniony ustawą z dn. 27.1. 1944.

[2]) Jest to tekst pierwotny. Nie jest on już ważny ze względu na różne postanowienia, które podajemy na marginesie, gdyż teksty modyfikujące nie wspominają nic o tym, że postanowienia te winny być wprowadzo-

TYTUŁ II

Formalności związane z udzielaniem patentów

Rozdział I

Zgłoszenia wynalazków do opatentowania

Art. 5. Ktokolwiek pragnie uzyskać patent na wynalazek, winien złożyć w zapieczętowanej kopercie, w sekretariacie prefektury departamentu, w którym zamieszkuje, lub w dowolnym innym departamencie, w którym obrał sobie miejsce zamieszkania:

1. wniosek do Ministra Rolnictwa i Handlu;
2. opis odkrycia, wynalazku lub sposobu stosowania będącego przedmiotem żądanego patentu;
3. rysunki lub wzory potrzebne do zrozumienia opisu;
4. spis złożonych załączników.

W departamencie Sekwany zgłoszenia wynalazków do opatentowania składa się w Urzędzie Narodowym Własności Przemysłowej [1] [2].

Art. 6. Zgłoszenie winno ograniczyć się do jednego tylko przedmiotu głównego z dotyczącymi go szczegółami i sposobami stosowania.

Należy podać w zgłoszeniu czas trwania patentu, na jaki zgłaszający pragną go uzyskać, w granicach ustalonych w art. 4; nie powinno ono zawierać żadnych ograniczeń, warunków lub zastrzeżeń.

Zgłoszenie winno posiadać tytuł ze zwięzłym i dokładnym określeniem przedmiotu wynalazku.

Opis nie może być sporządzony w języku obcym. Nie może on zawierać zmian ani poprawek. Wyrazy skreślone jako nieważne należy policzyć i omówić, stronice i odsyłacze parafować. Opis nie może zawierać żadnych innych określeń wag i miar prócz podanych na tabeli załączonej do ustawy z dn. 4 lipca 1837 r.

Rysunki należy wykonać atramentem i według podziału metrycznego.

Do zgłoszenia należy dołączyć wtórnik opisu i rysunków.

Wszystkie pisma i załączniki winny być podpisane przez zgłaszającego lub pełnomocnika, którego pełnomocnictwo pozostaje przy zgłoszeniu.

Art. 6 bis [3]. Kto pragnie korzystać z prawa pierwszeństwa ze zgłoszenia wcześniejszego, winien złożyć w Administracji Własności Przemysłowej najdalej w ciągu trzech miesięcy od daty zgłoszenia wynalazku:

1. oświadczenie na piśmie, z podaniem daty danego zgłoszenia wcześniejszego, kraju w którym zgłoszenie to zostało dokonane i nazwiska zgłaszającego;
2. poświadczony odpis danego zgłoszenia wcześniejszego;
3. jeśli nie jest autorem tego zgłoszenia wcześniejszego, — piśmienne upoważnienie zgłaszającego do korzystania z danego pierwszeństwa.

Zgłaszający, który pragnie korzystać dla tego samego zgłoszenia z kilku praw pierwszeństwa, winien dla każdego z nich przestrzegać tych samych przepisów jak podano powyżej. Ponadto winien on, niezależnie od odmiennego postanowienia artykułu 1 ustawy z dn. 19 marca 1937 r. [4]), uiścić tyle opłat za zgłoszenie, ile jest żądanych praw pierwszeństwa, oraz przedłożyć w tym samym 3-miesięcznym terminie kwity z uiszczenia tych opłat.

---

ne zamiast zawartych w niniejszym artykule. Postanowienia te są następujące:

Czas trwania patentów został ustalony na lat 20, licząc od daty zgłoszenia, dekretem z dnia 29 lipca 1939 (patrz „Prop. ind." z roku1939, str. 171), którego art. 3 brzmi, jak następuje: „Przedłużenie czasu trwania patentów do lat 20, wynikające z niniejszego dekretu, winno wyjść na korzyść właścicieli patentów lub ich spadkobierców. Niemniej umowy dotyczące udzielenia lub odstąpienia licencji na wykonywanie wynalazku będą nadal wykonywane, o ile korzystający z tych umów nie oświadczą swego zamiaru zrzeczenia się przez wypowiedzenie umowy na 6 miesięcy przed upływem pierwotnie umówionego terminu.

W braku porozumienia między stronami, sądy rozstrzygną o należytościach, jakie winny być płacone za okres, w którym prawa cesjonariuszy i licencjatów zostaną w ten sposób przedłużone".

Wysokość opłat rocznych została ostatnio ustalona dekretami z dn. 6 grudnia 1926 r. i z dn. 29 lipca 1939 r. (patrz „Propriété industrielle" 1927 r., str. 22 i 1939 r., str. 171), jak następuje:

Zą 1, 2, 3, 4 i 5 rok trwania patentu po 300 fr
„ 6, 7, 8, 9 i 10 „ „ „ „ 400 „
„ 11. 12, 13, 14 i 15 „ „ „ „ 500 „
„ 16, 17, 18, 19 i 20 „ „ „ „ 600 „

Ustawa z dnia 19 marca 1937 r. (patrz „Prop. ind." 1937, str. 64) przepisuje, że kwotę, jaką należy uiścić przy zgłoszeniu wynalazku do opatentowania lub uzyskania świadectwa dodatkowego, stanowić ma opłata za zgłoszenie w wysokości 100 franków na rzecz Państwa oraz opłata ogłoszeniowa na rzecz Urzędu Narodowego Własności Przemysłowej. Ta ostatnia została ustalona w wysokości 450 franków zarządzeniem z dnia 2 października 1937 r. (patrz „Prop. ind." 1937 r., str. 170). Ustawa mówi, że w przypadku nieudzielenia patentu lub świadectwa dodatkowego opłata ogłoszeniowa zostanie zwrócona na żądanie zainteresowanego, opłata zgłoszeniowa przechodzi natomiast na rzecz Skarbu. Na mocy dekretu z dn. 2 maja 1938 r. (patrz „Prop. ind." 1938 r., str. 100) należy uiścić przy każdej opłacie rocznej, począwszy od piątej, opłatę uzupełniającą w kwocie 100 fr. na rzecz Urzędu Narodowego Własności Przemysłowej. Ta opłata uzupełniająca winna być uiszczona w tym samym terminie i pod takimi samymi sankcjami co sama opłata roczna

[1]) Zdanie to zostało dodane ustawą z dn. 26 grudnia 1908 r.

[2]) t. j. Urzędzie Patentowym. — Red.

[3]) Artykuł ten został dodany ustawą z dn. 27 stycznia 1944 r.

[4]) Patrz „Prop. ind." 1937 r., str. 64.

Niezłożenie we właściwym czasie któregokolwiek z wymienionych dowodów pociągnie za sobą z samego prawa w stosunku do danego zgłoszenia utratę żądanego prawa pierwszeństwa; wszelako Administracja Własności Przemysłowej może po usprawiedliwieniu wyjątkowych okoliczności przyznać zgłaszającemu termin dodatkowy, najwyżej trzymiesięczny, do złożenia dowodów wymienionych pod 2 i 3.

Art. 7. Żadne zgłoszenie nie będzie przyjęte bez przedłożenia kwitu stwierdzającego wpłatę kwoty 100 franków na poczet opłaty patentowej [1]).

Protokół, sporządzony bez kosztów przez generalnego sekretarza prefektury w departamentach, a w Paryżu przez dyrektora Urzędu Narodowego Własności Przemysłowej, winien być spisany przy każdym zgłoszeniu, z podaniem dnia i godziny złożenia dowodów [2]).

Wtórnik wymienionego protokółu winien być doręczony zgłaszającemu za pobraniem kosztów opłaty stemplowej.

Art. 8. Czas trwania patentu liczyć się będzie od dnia wniesienia zgłoszenia, przewidzianego w artykule 5.

Rozdział II

Udzielanie patentów

Art. 9. Niezwłocznie po zarejestrowaniu zgłoszeń i w ciągu pięciu dni od daty zgłoszenia, prefekci przekażą dowody, zapieczętowane w kopercie przez wynalazcę, Ministrowi Rolnictwa i Handlu z dołączeniem poświadczonego odpisu protokółu spisanego przy zgłoszeniu, kwitu z uiszczenia opłaty oraz pełnomocnictwa, wzmiankowanego w artykule 6, jeżeli je złożono.

Art. 10. Po nadejściu dowodów do Ministerstwa Rolnictwa i Handlu następuje otwarcie, rejestracja zgłoszeń i załatwianie patentów według kolejności wpływu wymienionych zgłoszeń.

Art. 11 [3]). Patenty, których zgłoszenie zostało dokonane prawidłowo, będą udzielone bez uprzedniego badania, na ryzyko zgłaszających i bez gwarancji co do realności, nowości lub wartości wynalazku, jak również co do wierności, lub ścisłości opisu.

Postanowienie Ministra, stwierdzające prawidłowość zgłoszenia, zostanie wydane zgłaszającemu i będzie stanowiło dokument patentowy.

Do tego postanowienia będzie dołączony jeden drukowany egzemplarz opisu i rysunków wymienionych w artykule 24, których zgodność z oryginałem winna być w razie potrzeby potwierdzona.

Pierwsze urzędowe kopie patentów będą wydawane bez kosztów.

Dalsze urzędowe kopie, żądane przez właściciela patentu lub jego zastępców prawnych, podlegają opłacie 25 franków [1]).

Koszty rysunku, jeśli jest złożony, ponosi osoba otrzymująca patent.

Udzielenie patentu nastąpi dopiero po roku od dnia wniesienia zgłoszenia, jeśli zgłoszenie zawiera takie żądanie. Kto wniósł o korzystanie z tego postanowienia, może wniosek swój cofnąć w dowolnej chwili w ciągu wymienionego jednorocznego okresu.

Postanowienie powyższe nie może być stosowane do tych, którzy skorzystali już z terminów pierwszeństwa, przyznanych przez układy o wzajemności, zwłaszcza przez artykuł 4 Konwencji międzynarodowej o ochronie własności przemysłowej z dn. 20 marca 1883 r.

Art. 12. Zgłoszenie nie odpowiadające wymaganiom formalnym, ustalonym w p. 2 i 3 artykułu 5 oraz w art. 6, zostanie odrzucone. Połowa sumy wpłaconej przechodzi na rzecz Skarbu; wpłacona suma zostanie jednak w całości zaliczona zgłaszającemu, jeśli przedłoży on ponownie swoje zgłoszenie w ciągu trzech miesięcy licząc od daty pisma zawiadamiającego o odrzuceniu jego podania.

Art. 13. Jeśli na skutek zastosowania artykułu 3 patent nie zostanie udzielony, opłata podlega zwrotowi.

Art. 14. O udzieleniu patentów będą zamieszczane co trzy miesiące publikacje w formie rozporządzeń w Dzienniku Ustaw.

Art. 15. Czas trwania patentów może być przedłużony tylko przez ustawę [2]).

Rozdział III

Świadectwa dodatkowe

Art. 16. Właściciel patentu lub jego następca prawny ma w ciągu całego czasu trwania patentu prawo dokonywania w wynalazku zmian, ulepszeń lub uzupełnień, przestrzegając przy wnoszeniu zgłoszeń formalności ustalonych w artykułach 5, 6 i 7.

Wymienione zmiany, ulepszenia lub uzupełnienia będą stwierdzane świadectwami, wyda-

[1]) To jest brzmienie pierwotne. Należy je czytać z jednoczesnym uwzględnieniem obecnie będących w mocy postanowień dotyczących opłat (ob. wyżej uwagę 1 do artykułu 4).

[2]) To zdanie zostało w ten sposób zmienione ustawą z dn. 26 grudnia 1908 r.

[3]) Artykuł ten został w ten sposób zmieniony ustawą z dn. 7 kwietnia 1902 r. Zdanie drugie ustępu siódmego zostało dodane ustawą z dn. 27 stycznia 1944 r.

[1]) Wymieniona opłata została podwyższona do 30 fr. w wykonaniu ustawy z dn. 22 maja 1924 r., której nie posiadamy.

[2]) Patrz ustawę z dn. 20 lipca 1944 r. („Prop. ind." 1945 r., str. 18).

wanymi w tej samej formie co patent główny i wywołującymi, począwszy od właściwych dat zgłoszeń i ich załatwienia, te same skutki prawne co patent główny, z którym równocześnie wygasają. Jednakże ani unieważnienie patentu głównego, ani jego upadek z jakiejkolwiek innej przyczyny niż nieuiszczenie opłat rocznych, nie pociągnie za sobą z samego prawa unieważnienia lub upadku odpowiedniego lub odpowiednich świadectw dodatkowych; nawet w przypadku całkowitego unieważnienia patentu głównego na skutek zastosowania postanowień artykułu 37, świadectwo lub świadectwa dodatkowe zachowają nadal moc aż do upływu normalnego czasu trwania patentu głównego, jeśli będą uiszczane nadal opłąty roczne, które należałyby się gdyby wspomniany patent nie został unieważniony [1]).

Każdy wniosek o wydanie świadectwa dodatkowego wymaga uiszczenia takich samych opłat jak przy zgłoszeniu wynalazku do opatentowania.

Ze świadectw dodatkowych, uzyskanych przez jednego z następców prawnych, korzystają także pozostali.

Art. 16 bis [2]). Dopóki świadectwo dodatkowe nie zostało wydane, dopóty zgłaszający, uiszczając opłatę porządkową, której wysokość ustali rozporządzenie Ministra — Sekretarza Stanu produkcji i komunikacji, będzie mógł uzyskać zmianę wniosku o wydanie świadectwa dodatkowego na zgłoszenie patentowe, którego datą złożenia będzie data złożenia wniosku o wydanie świadectwa dodatkowego. W razie udzielenia patentu należy uiszczać takie same opłaty roczne jak za patent zgłoszony z tą ostatnią datą.

Art. 17. Właściciel patentu, który na dokonaną zmianę, udoskonalenie lub uzupełnienie będzie pragnął uzyskać patent główny na lat pięć, dziesięć lub piętnaście zamiast świadectwa dodatkowego, wygasającego wraz z patentem pierwotnym, winien będzie dopełnić formalności przewidzianych w artykułach 5, 6 i 7 oraz uiścić opłatę wymienioną w artykule 4 [3]).

Art. 18. . . . . . . [4]).

Art. 19. Kto uzyska patent na odkrycie, wynalazek lub stosowanie, związane z przedmiotem patentu innego, nie jest uprawniony do korzystania z wynalazku już opatentowanego, i odwrotnie właściciel patentu pierwotnego nie może wykonywać wynalazku będącego przedmiotem patentu nowego.

[1]) Zdanie to zostało dodane ustawą z dn. 27 stycznia 1944 r.

[2]) Artykuł ten został dodany ustawą z dn. 27 stycznia 1944 r.

[3]) Jest to tekst pierwotny. Należy go czytać uwzględniając obecnie obowiązujące postanowienie (ob. wyżej uwagę 1 do art. 4).

[4]) Artykuł ten został zniesiony ustawą z dn. 27 stycznia 1944 r.

Rozdział IV

Przeniesienie i cesja patentów

Art. 20. Każdy właściciel patentu może ustąpić w całości lub częściowo własność swego patentu.

Całkowita lub częściowa cesja patentu, pod tytułem darmym lub obciążającym, może nastąpić jedynie aktem notarialnym i po uiszczeniu całej opłaty przewidzianej w artykule 4.

Cesja będzie ważna wobec osób trzecich dopiero po wpisaniu jej w sekretariacie prefektury tego departamentu, w którym akt cesji został sporządzony.

Wszelako wpis aktów sporządzonych w departamencie Sekwany będzie odbywał się w Urzędzie Narodowym Własności Przemysłowej [1]).

Rejestracja cesji i wszelkich innych aktów, pociągających za sobą zmiany, następuje po sporządzeniu i złożeniu wiarygodnego wyciągu z aktu cesji lub zmiany.

Jeden egzemplarz każdego protokółu wpisu wraz z załączonym doń wyciągiem z wyżej wymienionego aktu będzie przekazany przez prefektów Ministrowi Rolnictwa i Handlu w ciągu pięciu dni od daty protokółu.

Art. 21. W Ministerstwie Rolnictwa i Handlu prowadzony będzie rejestr, do którego będą wpisywane zmiany, jakie zaszły co do każdego patentu, a co trzy miesiące rozporządzenie królewskie ogłosi w formie ustalonej w artykule 14 zmiany wpisane podczas ubiegłego kwartału.

Art. 22. Cesjonariusze patentu oraz ci, którzy nabyli od właściciela patentu lub jego następców prawnych prawo wykonywania odkrycia lub wynalazku, będą korzystali z samego prawa ze świadectw dodatkowych później wydanych właścicielowi patentu lub jego następcom prawnym i odwrotnie: właściciel patentu lub jego następcy prawni będą korzystali ze świadectw dodatkowych wydanych później cesjonariuszom.

Uprawnieni do korzystania ze świadectw dodatkowych będą mogli uzyskać ich odpis w Ministerstwie Rolnictwa i Handlu za opłatą wynoszącą dwadzieścia franków.

Rozdział V

Udzielanie wiadomości o opisach i rysunkach patentów i ich ogłaszanie

Art. 23. Opisy, rysunki, próbki i wzory patentów udzielonych pozostają aż do wygaśnię-

[1]) Ustęp ten został dodany ustawą z dn. 26 grudnia 1908 r.

cia patentów złożone w Ministerstwie Rolnictwa i Handlu, gdzie na każde żądanie udzielać się o nich będzie bezpłatnie wiadomości.

Każdy może uzyskać na własny koszt odpis wspomnianych opisów i rysunków według form ustalonych w regulaminie, wydanym w wykonaniu przepisu artykułu 50.

Postanowienia dwóch poprzednich ustępów stosuje się do urzędowych odpisów wykonanych przez zgłaszających, chcących skorzystać z pierwszeństwa ze zgłoszenia wcześniejszego, oraz do dokumentów, uprawniających niektórych z tych zgłaszających do żądania przyznania im takiego pierwszeństwa [1].

Art. 24 [2]. Opisy i rysunki wszystkich patentów na wynalazki i świadectw dodatkowych będą ogłaszane *in extenso* w oddzielnych drukach według kolejności zarejestrowania.

Publikacja opisów i rysunków patentów, co do których wniesiono o ich wydanie w terminie jednego roku, przewidzianym w artykule 11, nastąpi dopiero po upływie tego terminu.

Ponadto publikowany będzie wykaz udzielonych patentów na wynalazki.

Rozporządzenie Ministra Handlu i Przemysłu określi: 1. formę, wymiary i redakcję opisów i rysunków, jak również ceny sprzedaży druków oraz warunki publikacji wykazu; 2. warunki, jakim winni uczynić zadość ci, którzy po zgłoszeniu wynalazku do opatentowania we Francji, pragnąc dokonać analogicznych zgłoszeń zagranicą przed udzieleniem patentu francuskiego, chcieliby uzyskać urzędowy odpis dokumentów związanych z ich zgłoszeniem we Francji. Każdy tego rodzaju odpis podlega opłacie 25 franków; koszty wykonania rysunków, o ile je złożono, ponosi ich odbiorca.

Art. 25. . . . . . . [3].

Art. 26. Po wygaśnięciu patentów oryginały opisów i rysunków będą złożone w Szkole Sztuki i Rzemiosł.

TYTUŁ III

Prawa obcokrajowców

Art. 27. Obcokrajowcy mogą uzyskiwać we Francji patenty na wynalazki.

Art. 28. Formalności i warunki określone niniejszą ustawą będą stosowane do patentów zgłoszonych lub udzielonych w wykonaniu artykułu poprzedniego.

Art. 29. Twórca wynalazku lub odkrycia już opatentowanego zagranicą może uzyskać patent we Francji; czas trwania tego patentu nie może jednak przekraczać czasu trwania patentów uzyskanych wcześniej zagranicą.

TYTUŁ IV

Unieważnienia i umorzenia oraz skargi w tym przedmiocie

Rozdział I

Unieważnienia i umorzenia

Art. 30. Nie są ważne i nie posiadają mocy patenty udzielone w przypadkach następujących:

1. jeśli odkrycie, wynalazek lub zastosowanie nie są nowe;

2. jeśli odkrycie, wynalazek lub zastosowanie nie nadają się do opatentowania w rozumieniu art. 3;

3. jeśli patenty dotyczą zasad, metod, układów, odkryć i pomysłów teoretycznych lub czysto naukowych bez określenia przemysłowego ich zastosowania;

4. jeżeli odkrycie, wynalazek lub zastosowanie zostało uznane za sprzeczne z porządkiem lub bezpieczeństwem publicznym, z dobrymi obyczajami lub ustawami Republiki, niezależnie od kar, jakie mogą być wymierzone za wyrób lub sprzedaż przedmiotów zakazanych;

5. jeśli tytuł, pod jakim patentu zażądano, wskazuje podstępnie na przedmiot inny niż prawdziwy przedmiot wynalazku;

6. jeśli dołączony do patentu opis nie jest dostateczny do wykonywania wynalazku lub jeśli nie podaje on w sposób zupełny i rzetelny prawdziwych sposobów wynalazcy;

7. . . . . . [1].

Również nie są ważne i nie posiadają mocy świadectwa zawierające zmiany, ulepszenia lub uzupełnienia nie związane z patentem głównym.

Art. 31. Odkryć, wynalazków lub zastosowań nie uważa się za nowe, jeśli we Francji lub zagranicą i przed datą wniesienia zgłoszeń zostały opublikowane w sposób umożliwiający ich wykonywanie lub też zostały opisane w patencie francuskim, nawet nie opublikowanym lecz korzystającym z daty wcześniejszej [2].

---

[1]) Ustęp ten został dodany ustawą z 27 stycznia 1944 r.

[2]) Artykuł ten został w ten sposób zmieniony ustawą z 7 kwietnia 1902 r.

[3]) Artykuł ten został uchylony ustawą z dn. 12 czerwca 1941 r. (patrz „Prop. Ind." 1943, str. 9), zawierającą co do złożenia drukowanych opisów i wykazów patentów na wynalazki oraz świadectw dodatkowych postanowienia, o których nie powiedziano, że należy je wprowadzić do ustawy patentowej na miejsce postanowień uchylonych.

---

[1]) Punkt ten został zniesiony ustawą z dn. 27 stycznia 1944 r.

[2]) Część zdania następująca po słowie „wykonywanie" została dodana ustawą z dn. 27 stycznia 1944 r.

Art. 32[1]**.** Pozbawiony zostaje wszystkich swych uprawnień:

1. Właściciel patentu, który nie uiścił należnej opłaty rocznej przed początkiem każdego rocznego okresu trwania patentu.

Wszelako zainteresowany może w dodatkowym najwyżej sześciomiesięcznym okresie uiścić ważnie swą opłatę roczną a winien on ponadto uiścić opłatę dodatkową w kwocie 10 franków, jeśli dokonanie opłaty nastąpi w pierwszym miesiącu po terminie płatności; 20 franków, jeśli dokonanie opłaty nastąpi w drugim miesiącu; 30 franków, jeśli dokonanie opłaty nastąpi w trzecim miesiącu; 40 franków, jeśli dokonanie opłaty nastąpi w czwartym miesiącu; 50 franków, jeśli dokonanie opłaty nastąpi w piątym miesiącu i 60 franków, jeśli dokonanie opłaty nastąpi w szóstym miesiącu.

Wspomniana opłata dodatkowa winna być uiszczona jednocześnie z zaległą opłatą roczną.

2. Właściciel patentu, który nie wykonywał swego odkrycia lub wynalazku we Francji w okresie dwóch lat, licząc od dnia podpisania patentu, lub który przerwał wykonywanie przez dwa następujące po sobie lata, — chyba że w pierwszym lub drugim przypadku usprawiedliwi powody swej bezczynności;

3. właściciel patentu, który wprowadzi do Francji przedmioty wytworzone w kraju obcym, takie jak chronione jego patentem.

Minister Handlu i Przemysłu może jednak udzielić pozwolenia na przywóz:

1. modeli maszyn;
2. przedmiotów wytworzonych zagranicą, przeznaczonych na wystawy publiczne lub do doświadczeń dokonywanych za zezwoleniem Rządu.

Art. 33. Kto w godłach, ogłoszeniach, prospektach, afiszach, znakach lub stemplach podaje się za właściciela patentu, nie posiadając patentu udzielonego zgodnie z prawem, lub czyni to po wygaśnięciu patentu wcześniejszego, albo kto będąc właścicielem patentu podaje siebie jako takiego lub swój patent nie dodając słów *„sans garantie du Gouvernement"* ulega karze grzywny pięćdziesięciu do tysiąca franków.

W przypadku powtórzenia przestępstwa grzywna może być podwojona.

Rozdział II

Skargi o unieważnienie i o umorzenie

Art. 34. Skarga o unieważnienie i skarga o umorzenie może być wniesiona przez każdą osobę zainteresowaną.

[1]) Artykuł ten został w ten sposób zmieniony (z wyjątkiem przepisu o terminie ulgowym i o dodatkowych opłatach za zwłokę) ustawą z 7 kwietnia 1902 r. Był on uprzednio zmieniony ustawą z dn. 20 maja 1856 r. Okres ulgowy został przedłużony z 3 na 6 miesięcy, a wysokość opłat za zwłokę została w ten sposób podwyższona dekretem z dn. 8 października 1930 r. (patrz „Prop. Ind." 1930 r., str. 243).

Skargi te, jak również wszelkie spory dotyczące własności patentów należy wnosić przed sądem cywilnym pierwszej instancji.

Art. 35. Jeśli skarga jest skierowana jednocześnie przeciwko właścicielowi patentu i przeciw jednemu lub kilku cesjonariuszom częściowym, natenczas winna być wniesiona w sądzie miejsca zamieszkania właściciela patentu.

Art. 36. Sprawa zostaje wszczęta i sądzona w trybie postępowania uproszczonego, przewidzianego w art. 405 i następnych Kodeksu postępowania cywilnego. O wszczęciu postępowania zawiadamia się prokuratora Republiki.

Art. 37. W każdym stadium procesu zmierzającego do orzeczenia unieważnienia lub umorzenia patentu prokuratoria może przystąpić do sporu w charakterze interwenienta i składać wnioski o orzeczenie unieważnienia lub całkowitego umorzenia patentu.

Może ona również bezpośrednio wystąpić ze skargą o unieważnienie patentu w przypadkach przewidzianych w par. 2, 4 i 5 artykułu 30.

Art. 38. W przypadkach przewidzianych w artykule 37 wszyscy uprawnieni na patencie, których tytuły zostały wpisane w Ministerstwie Rolnictwa i Handlu zgodnie z artykułem 21, winni być wezwani do sprawy.

Art. 39. Gdy orzeczone wyrokiem lub postanowieniem unieważnienie lub całkowite umorzenie patentu stanie się prawomocne, zostanie o tym powiadomiony Minister Rolnictwa i Handlu, a o unieważnieniu lub umorzeniu nastąpi ogłoszenie w formie określonej artykułem 14 dla ogłoszeń o patentach.

TYTUŁ V

Naśladownictwo, ściganie i kary.

Art. 40. Każde naruszenie praw właściciela patentu, bądź przez wytwarzanie produktów, bądź przez stosowanie środków stanowiących przedmiot jego patentu, stanowi przestępstwo naśladownictwa.

Przestępstwo to będzie karane grzywną od stu do dwóch tysięcy franków.

Art. 41. Kto świadomie ukrywa, sprzedaje lub wystawia na sprzedaż, albo sprowadza na terytorium francuskie jeden lub więcej przedmiotów podrobionych, podlega takim samym karom co i podrabiający.

Art. 42. Kary przewidziane niniejszą ustawą nie mogą być łączone.

Za wszystkie czyny popełnione przed wszczęciem dochodzenia będzie wymierzona tylko jedna kara najwyższa.

Art. 43. W przypadku powtórzenia przestępstwa, oprócz grzywny przewidzianej w artykułach 40 i 41 zostanie wymierzona kara więzienia od jednego do sześciu miesięcy.

Powtórzenie przestępstwa zachodzi gdy w ciągu poprzednich pięciu lat został wydany na oskarżonego pierwszy wyrok skazujący za jedno z przestępstw przewidzianych w niniejszej ustawie.

Kara więzienia od jednego do sześciu miesięcy może być również wymierzona gdy naśladowcą jest robotnik lub pracownik, który był zatrudniony w warsztatach lub w zakładzie właściciela patentu, lub gdy naśladowca po przyłączeniu się do spółki z robotnikiem lub pracownikiem właściciela patentu dowiedział się od tegoż robotnika lub pracownika o sposobach opisanych w patencie.

W tym ostatnim przypadku robotnik lub pracownik może być ścigany jako współwinny.

Art. 44. Artykuł 463 Kodeksu Karnego może być zastosowany do przestępstw przewidzianych w poprzednio wymienionych postanowieniach.

Art. 45. Ściganie karne w celu zastosowania kar wyżej wymienionych może być prowadzone przez Prokuratorię jedynie na skutek skargi strony poszkodowanej.

Art. 46. Sąd karny, po otrzymaniu skargi o przestępstwo naśladownictwa, postanawia o zarzutach podniesionych przez oskarżonego bądź co do nieważności lub utraty mocy patentu, bądź też co do kwestyj dotyczących własności tegoż patentu.

Art. 46 bis [1]). Czyny dokonane przed udzieleniem patentu nie będą uważane za naruszenie praw właściciela patentu i nie mogą uzasadniać wyroku skazującego również w procesie cywilnym, z wyjątkiem jednak czynów dokonanych po zawiadomieniu domniemanego naśladowcy o urzędowej kopii opisu wynalazku dołączonego do zgłoszenia patentowego.

Art. 47. Właściciele patentów mogą na mocy zarządzenia prezesa sądu pierwszej instancji dokonać przez komorników dokładnego określenia i opisania, z zajęciem lub bez zajęcia, przedmiotów co do których zachodzi domniemanie podrobienia.

Zarządzenie zostanie wydane na wniosek i po przedłożeniu patentu; w razie potrzeby będzie w tym zarządzeniu wyznaczony rzeczoznawca w celu udzielenia komornikowi pomocy przy sporządzeniu opisu.

W przypadku zajęcia wspomniane zarządzenie może nakładać na wnioskodawcę obowiązek złożenia kaucji, którą musi on wpłacić przed dokonaniem zajęcia.

Kaucja będzie zawsze wymagana od posiadającego patent cudzoziemca, żądającego dokonania zajęcia.

Posiadacz przedmiotów opisanych lub zajętych otrzymuje kopię wspomnianego zarządzenia oraz ewentualnego zaświadczenia o złożeniu kaucji — wszystko pod skutkami nieważności czynności komornika i wynagrodzenia przezeń szkody.

Art. 48. Jeśli powód nie wniesie o sądowe rozstrzygnięcie bądź na drodze cywilnej, bądź na drodze karnej w okresie 8 dni z doliczeniem po jednym dniu na każde trzy miriametry odległości pomiędzy miejscem, w którym znajdują się przedmioty zajęte lub opisane, a miejscem zamieszkania naśladowcy, pasera, importera lub sprzedawcy, zajęcie lub opisanie stanie się nieważne z samego prawa, niezależnie od kosztów, jakie mogą być ewentualnie żądane w formie przepisanej artykułem 36.

[1]) Artykuł ten został dodany ustawą z dn. 27 stycznia 1944 r.

Art. 49. Konfiskata przedmiotów uznanych za podrobione, oraz w danym przypadku konfiskata instrumentów i przyrządów przeznaczonych specjalnie do ich fabrykacji, zostanie orzeczona, nawet w razie uniewinnienia, przeciwko podrabiaczowi, paserowi, importerowi lub sprzedawcy.

Przedmioty skonfiskowane zostaną oddane właścicielowi patentu, niezależnie od dalszych odszkodowań i ewentualnego ogłoszenia wyroku.

TYTUŁ VI

Przepisy szczególne i przejściowe.

Art. 50. Rozporządzenia, zawierające przepisy dotyczące administracji publicznej, ustalą postanowienia potrzebne do wykonywania niniejszej ustawy, która wejdzie w życie po trzech miesiącach od jej ogłoszenia.

Art. 51. Rozporządzenia wydane w tej samej formie mogą regulować stosowanie niniejszej ustawy w koloniach, ze zmianami, jakie zostałyby uznane za konieczne.

Art. 52. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą: ustawy z dn. 7 stycznia i 25 maja 1791 r. ([1]), z dn. 20 września 1792 r. ([1]), rozporządzenie z dn. 17 vendémiaire VII r. ([1]), rozporządzenie z dn. 5 vendémiaire IX r. ([1]), dekrety z dn. 25 listopada 1806 r. ([1]) i 25 stycznia 1807 r. ([1]) i wszystkie przepisy poprzedzające niniejszą ustawę a dotyczące patentów na wynalazki, patentów wprowadczych i patentów na ulepszenia.

Art. 53. Patenty na wynalazki, wprowadcze i na ulepszenia, obecnie wykonywane, udzielone zgodnie z ustawami wcześniejszymi od ustawy niniejszej lub przedłużone rozporządzeniem, zachowają swą moc przez cały czas, jaki został wyznaczony na okres ich trwania.

Art. 54. Postępowanie rozpoczęte przed ogłoszeniem niniejszej ustawy zostanie zakończone według przepisów ustaw przedtem obowiązujących.

Każda skarga, bądź o naśladownictwo, bądź o unieważnienie lub umorzenie patentu, jeszcze nie wniesiona, będzie rozpatrywana zgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy, nawet wówczas gdy będzie dotyczyła patentów udzielonych wcześniej.

(„La Propriété Idustrielle" 1945 r., Nr 10, str. 119—123).

[1]) Nie posiadamy tego tekstu.

CZĘŚĆ II

24

PATENTY NA WYNALAZKI

Udzielenie

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Liczby i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę, grupę i podgrupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „Pierwsz.", który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

7a, 8 **33211.** Inż. Zygmunt Wusatowski (Gliwice, Polska). Urządzenie do walcowania płynnego metalu. 20.8 1945. Udzielono 16.4 1946.

19a, 13 **33210.** Jan Strąk (Kraków, Polska). Szyna kolejowa składana. 5.7 1945. Udzielono 16.4 1946.

30d, 26 **33214.** Witold Starkiewicz (Warszawa, Polska). Stereoskop. 1.12 1945. Udzielono 24.4 1946.

70b, 4/80 **33212.** Józef Beck (Warszawa, Polska). Wieczne pióro z wymiennym zbiornikiem z atramentem. 11.8 1945. Udzielono 18.4 1946.

80b 23/01 **33208.** Antoni Weryho-Darowski (Myszków, Polska). Polewa do przedmiotów szamotowych i ceramicznych. 16.3. 1945. Udzielono 11.3 1946.

89i, 2 **33213.** Albin Ziałkowski (Milanówek, Polska) i Jerzy Rundo (Warszawa, Polska). Sposób wyrobu sztucznego miodu. 22.6 1945. Udzielono 18.4 1946.

25

OPISY PATENTOWE

Na podstawie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) Urząd Patentowy Rz. P. opublikował następujące opisy patentowe:

30 kwietnia 1946 r. — NrNr 33206, 33207 i 33209.

Wszystkie opisy patentowe polskie, wydrukowane w r. 1945 i 1946, są do nabycia w Urzędzie Patentowym Rz. P. (Warszawa, ul. Lwowska 15) po cenie 10 zł za egzemplarz. Opisy z lat poprzednich mogą być przeglądane w Bibliotece tegoż Urzędu.

26

W Z O R Y

Rejestracja wzorów użytkowych i zdobniczych

Tłustym drukiem oznaczono numer rejestracji. Liczby i litery przed numerem rejestracji oznaczają klasę i podklasę, do której zaliczono wzór. Następnie kolejno są umieszczone: data rejestracji w nawiasie, nazwisko właściciela wzoru, oznaczenie wzoru i data zgłoszenia.

WZORY UŻYTKOWE.

11e **9036** (23.3 1946). Biuro rewizyjno-organizacyjne S. R. Kubiak i Spółka, Łódź. Formularze do rachunkowości płac. 17.1 1946.

11e **9039** (12.4 1946). Biuro rewizyjno-organizacyjne S. R. Kubiak i Spółka, Łódź. Formularze do rachunkowości magazynów przy zastosowaniu metody przebitkowej. 6.3 1946.

11e **9040** (29.4 1946). Witold Czyżewski, Warszawa. Formularze zmechanizowanej księgowości głównej i materiałowej. 25.4 1946.

14a **9032** (13.3 1946). Zygmunt Koczorowski, Warszawa. Silnik parowy. 31.7 1945.

$21a^4$ **9037** (3.4 1946). Czesław Galikowski, Jarosław. Odbiornik radiowy z wbudowanym zegarkiem, terminarzem i kalendarzem wiecznym. 10.1 1946.

33c **9038** (9.4 1946). Henryk Paskalski, Warszawa. Zapinka. 15.3 1946.

64a **9041** (8.5 1946). Marian Plebańczyk, Zabrze. Naczynie do cieczy, zwłaszcza do mleka. 20.4 1946.

77f **9033** (15.3 1946). Anna Narzymska, Kielce. Maskotka w postaci laleczki lub figurki. 6.3 1946.

79b **9034** (20.3 1946). Wacław Rysiak, Milanówek. Maszynka do ręcznego wyrobu papierosów. 25.2 1946.

81c **9035** (23.3 1946). Wytwórnia Wyrobów Srebrnych S. A. Kulesza, Warszawa. Opakowanie ampułek z kwasami probierczymi do badania metali szlachetnych. 28.2 1946.

WZORY ZDOBNICZE

18 **7008** (12.4 1946). Edward Manitius, Warszawa. Figurki. 29.3 1946.

27

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw." umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw." wskazuje, że na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju, należącym do Związku).

Nr Rej. 32650. 15.4. 1946. **Pierw.** 28.9. 1945. **Fa. Juliusz Nacht.** Kraków. Kupno i sprzedaż wyrobów galanteryjnych. **Towary:** bielizna, konfekcja i wyroby galanteryjne wszelkiego rodzaju.

Juna

Nr Rej. 32651. 15.4. 1946. **Pierw.** 23.7. 1945. **Fa. „Biolabor" Laboratorium Farmaceutyczne Magistra Jana Gąseckiego w Warszawie.** Podkowa Leśna — Borki. Laboratorium farmaceutyczne. **Towary:** preparaty farmaceutyczne, środki odżywcze, kosmetyczne, drogeryjne, ziołowe, dezynfekcyjne, dezynsekcyjne, materiały apteczne.

Bocian

Nr. Rej. 32652. 26.4. 1946. **Pierw.** 10.9. 1945. **Fa. Ludwik Mucha.** Kraków. Wytwórnia przetworów owocowo-cukrowych. **Towary:** wszelkiego rodzaju wyroby cukrowe i owocowe.

Saworki

Nr Rej. 32653. 26.4. 1946. **Pierw.** 23.8. 1945. **Fa. „Biolabor" Laboratorium Farmaceutyczne Magistra Jana Gąseckiego w Warszawie.** Podkowa Leśna — Borki. Laboratorium farmaceutyczne. **Towary:** preparaty farmaceutyczne, środki drogeryjne, kosmetyczne, ziołowe, odżywcze, materiały apteczne.

z bocianem

Nr Rej. 32654. 29.4. 1946. **Pierw.** 4.12. 1945. **Fa. Wytwórnia Przetworów Chemicznych „Palma" W. Krzemiński i J. Janczewski sp. z o. o.** Warszawa. Wytwórnia przetworów chemicznych. **Towary:** zaprawa do podłóg.

Zastrzeżono ochronę znaku w zestawieniu kolorów białego z granatowym.

Rej. 32655.

Nr Rej. 32655, 30.4. 1946. **Pierw.** 25.9. 1945. **Fa. Krakowska fabryka mydła C. Śmiechowski, Ska z ogr. odp.** Kraków. Fabryka mydła, proszków do prania i środków do czyszczenia. **Towary:** mydło do prania.

Rej. 32656.

Nr Rej. 32656. 30.4. 1946. **Pierw. 25.9. 1945. Fa. Krakowska fabryka mydła C. Śmiechowski, Ska z ogr. odp.** Kraków. Fabryka mydła, proszków do prania i środków do czyszczenia. **Towary:** mydło do prania.

Rej. 32657.

Nr Rej. 32657. 30.4. 1946. **Pierw.** 25.9. 1945. **Fa. Krakowska fabryka mydła C. Śmiechowski, Ska z ogr. odp.** Kraków. Fabryka mydła, proszków do prania i środków do czyszczenia. **Towary:** mydło do mycia i do prania.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY PRAWNEJ ZNAKÓW.

(Po numerze rejestru podana jest data, do której przedłużono ochronę znaku)

3999 — 16.3. 1955
6698 — 18.7. 1955
9048 — 19.10. 1955
10996 — 13.1. 1956
10997 — 13.1. 1956
11151 — 21.1. 1956
11152 — 21.1. 1956
11375 — 8.2. 1956
11843 — 22.3. 1956
11844 — 22.3. 1956
11980 — 9.4. 1956
12113 — 28.4. 1956
12359 — 1.6. 1956
12671 — 8.7. 1956
12787 — 23.7. 1956
12796 — 23.7. 1956
12806 — 24.7. 1956
12807 — 24.7. 1956
12850 — 27.7. 1956
13032 — 18.8. 1956
13033 — 18.8. 1956
13703 — 22.10. 1956
13707 — 23.10. 1956
14061 — 21.12. 1956
21381 — 6.5. 1951
21570 — 20.6. 1951
24198 — 10.10. 1953
24836 — 21.6. 1954
26422 — 10.2. 1956
26606 — 28.3. 1956
26657 — 31.3. 1956
26783 — 30.4. 1956
26805 — 11.5. 1956
26900 — 25.5. 1956
26913 — 25.5. 1956
26937 — 30.5. 1956
26938 — 30.5. 1956
27115 — 24.7. 1956
27326 — 23.9. 1956
27404 — 16.10. 1956
27470 — 30.10. 1956
27621 — 10.12. 1956
27622 — 10.12. 1956

PRENUMERATA wynosi: do końca 1946 r. zł 425.—, z przesyłką zł 450.—. Zeszyt pojedyńczy zł 50.—
CENA OGŁOSZEŃ: po tekście oraz na 2, 3 i 4 str. okładki zł 5.— od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej. KONTO czekowe w P.K.O. Nr I-3577.

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy Rz. P., Warszawa, ul. Lwowska 15. Tel. 8-52-78.

Drukarnia Państwowa Nr 1 w Warszawie, ul. Tamka 3, zam. nr 589

1